

ילדי הגן זוכרים
15 שנים לרצח ראש הממשלה
יצחק רבין
أولاد البستان يتذكرون
15 سنة لذكرى مقتل رئيس الحكومة اسحاق رابين

הבוקר הזה, גן בוסתן נצבע לבן. ליש هناك أصفى وأظهر وأروع من اللون الأبيض, וכמ كان ممتعاً مشاهدة أطفال البستان باللون الأبيض مع رسمه الحمامة البيضاء تحمل غصن السلام הילדים הגיעו בחולצות לבנות ועליהן ציור היונה עם עלה של זית... על הקיר נתלו תמונות בודדות, של איש שאנחנו לא מאד מכירים, של אנשים נוספים שנראו מכובדים, ושל ילדים, הרבה ילדים - עצובים.

في هذا اليوم يوم الذكرى 15 عشر لمقتل رئيس الحكومة اسحاق رابين علقت على لوحة البستان بعض الصور, صور للرجل الذي لا نعرف عنه الكثير, وصور أخرى له مع أناس وأشخاص لا نعرفهم أيضاً, وبعض الصور الأخرى لأطفال حزينين لا نعرف سبب حزنهم!

"בבוקר הזה", אמרה אליה "יהיה משהו מיוחד, כי כולנו לבשנו לבן." כי לכולנו יש דבר משותף.

قامت الياه في الصباح وقالت: "لا بد من انه يوم مميز لأننا جميعاً نلبس الأبيض" وبأنه شيء مشترك لجميعنا.

נאדין אמרה ש"בוודאי נדבר על האיש שבתמונה". זכרים אמר ש"לאיש הזה קוראים רבין". ורועי ספק בלחש אמר "ירו בו. איש רע ירה בו" וראוון, בנימה של מי שכבר יודעת, אמרה "הוא היה איש של שלום. הוא היה טוב לאנשים והוא רצה לעזור לאנשים...אני זוכרת..."

ונאדין הוסיפה ש"האיש שבתמונה הוא איש של שלום", אמא סיפרה לה בבוקר לפני הגן. ורועי מיד הצטרף ואמר "שגם אמא שלי סיפרה לי וגם נתנה לי תמונה. את התמונה הזאת מישהו הביא לאמא שלי לפני שאני נולדתי והיא שומרת אותה. היא רצתה לשמור כמה דברים למזכרת..."

והוא מראה את התמונה לכל החברים, וממנה נשקפות פניו של יצחק רבין. תמונה במסגרת שחורה ועליה התאריך 1922-1995

نادين أضافت أننا سوف نتحدث عن هذا الشخص الذي يظهر بالصورة وكريم قال أن هذا الشخص يدعى رابين وروعي قال بصوت منخفض بأن هذا الشخص قد قتل على يد شخص سيئ وروان التي تتذكر بعض الأشياء من السنة الماضية قالت بأن هذا الرجل كان رجلاً طيباً وكان يؤمن بالسلام وأراد أن يعيش الجميع بسلام وأمان، أنا أتذكر!

ثم أضافت نادين: أن هذا الرجل هو رجل سلام أراد أن يصنع السلام لأن أمي حدثتني ذلك قبل حضوري للمدرسة. فقام روعي وقال بأن أمه أيضاً حدثته وأعطته صورة لأسحاق رابين وهي تحتفظ بالصورة منذ عدة سنوات قبل أن أولد أنا فهي أرادت أن تحتفظ بالصورة هذه للذكرى.

كان لدينا حب أستطلاع لماذا تحتفظ أم روعي بهذه الصورة طيلة هذا الوقت, وماذا أردت أن تتذكر من خلال هذه الصورة ؟
سؤال يحتاج للتفكير!!!
היננו מאד סקרנים לדעת מה רוצה אמא של רועי לזכור, שהיא שומרת תמונה של איש כבר הרבה שנים.. מה
המחשבות והזכרונות שהתמונה החשובה הזו מעוררת באמא של רועי???

שאלה קשה.
لحظات من الصمت في البستان
ושקט בגן.
فجأة بهدوء, استأذنت لنا وهي تحرك بجديايلها الأربعة وقالت: أن أم روعي احتفظت بهذه الصورة لأن هذا الشخص ساعد العالم
كله وهي أردت أن تتذكر بأن السلام هو أمر مهم جداً.
ופתאום, בשקט, לנא מצביעה. ומשחקת בארבע הצמות שקלעה לכבוד יום רביעי,
ואומרת : "אמא של רועי שמרה על התמונה כי הוא היה איש שעזר לעולם והיא רצתה לזכור, ששלום זה דבר
חשוב"
فقد أدهشت الجميع بهذه الكلمات المعبرة والحساسة التي تسر القلب وتعطي الأمل والتفاؤل.
והגננות מחליפות מבטים ביניהן, והעיניים - שפוגשות אלה את אלה, מבריקות מדמעות.
ולא נדרשה כל שפה כדי לדעת שהרגע הזה הוא רגע נדיר באיכותו
وقام روعي وقال: بأن أُمِّي تتذكره حتى لو لم تحتفظ بصورته لأنها تعرف الكثير عن هذا الرجل وهي تتذكره دائما لأنه كان
رجلا مهما بالنسبة لها.
ורועי אומר : " אמא שלי היתה זוכרת גם אם לא היתה לה התמונה. היא יודעת על האיש הזה ממזמן וזוכרת
אותו תמיד, כי הוא היה חשוב לה"
ثم أضافت دانا وقالت بأن أم روعي تتذكره عندما تنتظر لصورته.
דאנה אמרה "שבטח כשאמא של רועי מסתכלת בתמונה היא נזכרת באיש"
إيأس الذي يحب أن يبدي رأيه في كل مرة نطرح بها أي موضوع في اللقاء تأتي في هذه المرة وفكر بالموضوع جيدا ثم قال:
هذا الرجل هو يذكرنا بالسلام والسلام هو أمر مهم جداً ومهم أن نصنع السلام دائما. في كل مكان. حتى لو كان صعبا علينا في
بعض الأوقات ولكن علينا أن نتحلى بالأخلاق الجيدة وأن نحترم بعضنا وأن نعامل بعضنا باحترام ونتحدث بلغة جميلة الواحد
مع الآخر
איאס, שבדרך כלל יש לו מיד מה לתרום לשיחה, התמהמה הפעם,
דווקא בפעם הזו

ואז

הוא אמר: "האיש הזה הוא זכרון של שלום. והשלום - חשוב. חשוב שנעשה אותו תמיד. בכל מקום. גם אם קשה לנו.

אנחנו חייבים לעשות זאת יום יום. להתנהג יפה ולדבר בשפה יפה." ומגיד, שהוא כמעט הצעיר שבילדי הגן הוסיף: "אמא של רועי שמרה את התמונה כי היא אהבה אותה. היא הזכירה לה את השלום. היא שמרה את התמונה שתוכל לתת לילדים שלה. שיזכרו..."
مجد الذي هو من أصغر أطفال البستان سناً أبدى رأيه في الموضوع وقال: أن أم روعي احتفظت بالصورة لأنها أحببتها ولأنها تذكرها بالسلام وأيضا تحافظ عليها كي تعطيها لأطفالها. كي يتذكروا أيضاً
לכל מי שהיה נקלע, ולו לרגע קט, לתוך המפגש הלבן הזה, היתה חולפת צמרמורת לאורך כל גופו, מהתפעמות הנפש והתרוממות הרוח, לשמוע ילדים כל כך צעירים מדברים, בעברית ובערבית, בפשטות, על מה שהמבוגרים זקוקים לשנים רבות כדי להבין... חقا بأنکم أطفال رائعين! فقد بعثتم فينا وبكل من يمكن أن يستمع الى ما قلتموه من خلال هذه المحادثة الشيقة الأمل والتقاؤل وبأن الغد سيكون أفضل معكم وبفضلکم أنتم.

بعد ذلك قمنا بإشعال شموع الذكرى وكما قالت نادين أننا نحن المسلمون نقرأ الفاتحة من القرآن الكريم على أرواح موتانا وبأن أصدقاءنا اليهود يضيئون شموع الذكرى ويرددون دعاء
ואחר כך, הדלקנו נרות זכרון, כי היהודים מדלקים נרות ואומרים תפילה והמוסלמים קוראים 'אלפאתחה' על מי שמת.. כך הסבירה נאדין.

והנרות, כמו נספרו והתכוונו לכך משמים, הספיקו לכולם. לכל ילדי הגן, לשדא ולשאדן ילדי כיתה ו' שבאו להיות איתנו לזינה, לסימה מכיתה ב'. ולגננות שלנו וולא יסמין ושרית. כל הנרות הודלקו

והגן נתמלא באורות קטנים של תקווה מתחדשת. وقد كان عدد الشموع ملائم لجميع من كان في البستان كي يضيئ كل واحد منا شمعة واحدة لجميع أطفال البستان لشذا وشادن من الصف السادس لزيينة وسما من الصف الثاني وأيضاً لكل الحاضرات في البستان ولاء سریت وياسمين.

بعد ذلك استمتعنا بمشاهدة العرض الراقص الذي حضرته الياه وروان على أنغام أغنية السلام باللغة العبرية فكان عرضاً مميزاً.

ראווין ואליה רקדו לצלילי "שיר שלום", עד שדמו הן בעצמן ליונים של שלום..

סיפרנו שזה היה השיר שחתם את העצרת "כן לשלום ולא לאלימות" ראינו את תמונתו של רבין שר, ראינו את תמונת דף מילות השיר שנמצא מקופל בכיסו. מוכתם בדמו.

אִיפּוּא זכרנא בֵּאן אִגְנִיַּהּ הַשְּׁלָמָה הַזֶּה כָּאֵנִת מִסֵּךְ הַחֲתָמָה כְּלָל מִזְהָרַת הַשְּׁלָמָה וְלֹא לְלַעֲנַת הַתִּי שָׂאֵרֵךְ בִּיחָא אִסְחָק רַאבִּינ מִעַ אֵלֵף הַנָּס הַמְוִיִּדִין לְהַשְּׁלָמָה וְעִרְצֵנָא סוּרַת רַאבִּינ יַעֲנִי אֵלֵף מִיִּרֵי אֵלֵף וְשִׁמְעוֹן בִּירֵס וְאִיפּוּא שָׂאֵרֵךְ מִלֵּמַת אֵלֵף הַתִּי כָּאֵנִת בִּי חִיבֵהּ וְקַד תְּלַחֲתָהּ בַּדְּמָא .

סיפרנו שרבין היה בחלק מחייו איש צבא ולחם במלחמות ישראל, אך כשבגר והזדקן הבין ש"עדיפה דרך השלום מאשר דרך המלחמה" והילדים ברגישות רבה אמרו, שמלחמה מביאה כאב, ובכי ועצב גדול. ושלום - מביא שמחה וחיים.

עומר אמר: "אם יש מלחמה, אז אין שלום. כדי שיהיה שלום צריך שנכבד אחד את השני".
 וְחֲדַתְנָא בֵּאן אִסְחָק רַאבִּינ כָּאן קָאֵנִדָּא בִּי הַגִּיּוּשׁ וְשָׂאֵרֵךְ בַּעֲדֵיד מִן הַחֲרוּבַת וּבֵאֵנֵהּ פִּהֵם וְעִרְפָּה אֵן לִיִּסֵּת טְרִיקַת הַחֲרוּבַת הִי הַטְּרִיקַת הַסְּחִיבָה וּבֵאֵן טְרִיקַת הַשְּׁלָמָה אֲפֻסֵּל לְזֵלֵךְ אֲרָאֵד אֵן יַבְשֵׁן הַשְּׁלָמָה מִעַ כָּל הַדּוּל הַמְּגָוֵרַת לְדוּלַת אִסְרָאֵל. וְזִכְרָנָא בֵּאֵנֵה חֲתִם עַלֵי אִתְפָּאִיקַת שְׁלָמָה מִעַ דּוּלַת אֲרֻרְדֵן וְאֲרָאֵד אִיפּוּא חֲחִיקַת הַשְּׁלָמָה מִעַ עִרְפַּת רִישֵׁי הַסְּלִטָה הַפְּלִסְטִינִיַּת .

סיפרנו על השלום עם ירדן, וילדים סיפרו שנסעו לירדן וביקרו בה, וידענו- שזה מה ששלום מאפשר. ועל הרצון להגיע להסכם עם יו"ר הרשות הפלסטינית, יאסר ערפאת, ושעדיין, עד היום עוד לא נחתם סופית. וזכרנו וחדתנא בֵּאֵנֵהם חֲסֻלוּ אֵלֵי גֵאֵזַת נוֹבֵל לְהַשְּׁלָמָה וְדִיבְרָנוּ עַל פִּרְס נוֹבֵל לְהַשְּׁלָמָה .

ועל
 כבוד
 אהבה
 ותקווה

ואת מה שהרגשנו جميع أحاسيسنا وأفكارنا لونها ورسمناها وزيناها ثم كتبناها.
ציירנו וגם כתבנו
שידעו כולם שבבוסתן אומרים כן ליונה ونحن في البستان نقول نعم للسلام ولا للعنف وستبقى حمامة السلام ترفرف في
أجواء البستان.
وهيا - לעולם - תקנן לבטח בלבבות הרכים
אינשאללה.

אמן...